

Szerettem volna

Szerettem volna
száz és ezer csodát,
félve őrzött titkokat,
rejtett kincsek garmadáját,
s amit még nem láttam soha.
Szerettem volna
tudni és remélni,
hinni Istent
és hitem megélni.
Szerettem volna
könnyű nyári estét
és fagyos, csikorgó teleket...

És láttam ezer csodát,
titkok, kincsek garmadáját,
láttam a tengert,
nagyvárosok
fényes éjszakáját
és hegyek csúcsát,
szirtek hajlatát.
És tudtam remélni is,
Istent hívni,
ha olykor elfogott
a szörnyű kétkedés.

És lassan enyém lett
titkolt kincsek garmadája,
enyém, remények
csillagtalan estje.

De felhők között
Már útra kelt a hold.

Felettem sas,
lábamnál pacsirta fészkel.